

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ, ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 20 - 26 '75

ΦΥΛΛΟ 25, ΤΙΜΗ 5 ΔΡΑΧΜΕΣ

ΘΕΜΑΤΑ

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΑΝΤΙΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ

ΒΑΣΙΚΟ χαρακτηριστικό της πολιτικής μας πραγματικότητας μετά την μεταπολίτευση, προβάλλει η αδρανοποίηση των λαϊκών δυνάμεων. Αποτέλεσμα πολυποικίλων μεθοδεύσεων και αδυναμιών είναι ωστόσο, διπλά επικίνδυνη: απ' τη μία διότι επιτρέπει στη Δεξιά να ανασυντάσει τις δυνάμεις της και να ανασυγκροτήσει ουσιαστικά ανενόχλητη το κράτος της. Από την άλλη, διότι η μη ενεργοποίηση του λαϊκού παράγοντα αναγκάζει η διευκολύνει κυλάς τους πολιτικούς σχηματισμούς να μένουν στο περιθώριο των πραγματικών συγκρούσεων, αποφεύγοντας την ουσιαστική και αποφασιστική αντιμετώπιση των προβλημάτων.

Η κατάσταση γίνεται πιο περίπλοκη, αν αναλογιστεί κανείς πως το λαϊκό κίνημα στον τόπο μας ριζώνει σε πολύχρονη αγωνιστική παράδοση, και πως η εφταετία λειτουργήσε σαν καλύπτει σωρευτικών συνεδητοποιήσεων. Στη συνείδηση πλατειών λαϊκών μαζών το ελληνικό πρόβλημα μπήκε στην εφταετία μ' έδλη την οξύτητα του σαν πρόβλημα εθνικής ανεξαρτησίας και λαϊκής κυριαρχίας, αίτια που το βαθύτερο περιεχόμενό τους παίρνουν από το σοσιαλιστικό μετασχηματισμό. Οι κατακτήσεις αυτές δεν έχουν κρυσταλλωθεί ακόμα σε στοιχείο καθοριστικό της πολιτικής μας πραγματικότητας.

Ταυτόχρονα, μια δολοπλεγμένη επίθεση εξαπολύεται απ' τη μεριά του κυρίαρχου πλέγματος εξουσίας. Επίθεση ενάντια στα συνδικαλιστικά δικαιώματα και ελευθερίες, επίθεση αποπροσανατολισμού με θεωρίες τύπου «αριστερο - χουντισμού» ενώ η αποχυντοποίηση και η κάθαρση έχουν μείνει λέξεις κενές. Είναι δε κοινή συνείδηση ότι η εξάρτηση της χώρας από τον ιμπεριαλισμό ενισχύεται καθημερινά.

Δύο βασικά αίτια κυριαρχούν στη σημερινή πραγματικότητα και αναζητούν την ενιαία έκφρασή τους, α) να μην υπάρξει πια δικτατορία, να βαθύνει και να κατοχυρωθεί η δημοκρατία, β) το αίτημα για εθνική ανεξαρτησία, να σπάσει ο λαός τα δεσμά της εξάρτησης, να ανατρέψει το καθεστώς της υποτέλειας και να προχωρήσει στις βαθιές, ουσιαστικές, δομικές αλλαγές στην ελληνική κοινωνία που θα στερώσουν και τη δημοκρατία και θα δώσουν περιεχόμενο στην εθνική ανεξαρτησία.

Κάθε πρόταση λαϊκής συσπεί

ΣΥΝΕΧΕΙΑ στη σελ. 2

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΑΝΤΙΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ Για μια 'Ελλάδα - Δεύτερη 'Ανεξάρτητη - Σοσιαλιστική

ΜΕ ΤΗΝ Α' Πανελλήνια Συνδιάσκεψη, που πραγματοποιήθηκε στις 13 και στις 14 Δεκέμβρη ο χώρος που εκφράζεται μέσα απ' την εφημερίδα μας συγκροτήθηκε σε Πολιτική Κίνηση.

Έτσι, ύστερα από κοινή προβληματική, ανοιχτή ζύμωση και συλλογική απόφαση, ολοκληρώθηκε η αναγκαία φάση μορφοποίησης με την απόκτηση των απαραίτητων ιδεολογικών πολιτικών και οργανωτικών δρών λειτουργιών.

Και κατά τη δικιά μας γνώμη, που ζήσαμε από μέσα την προσπάθεια, αλλά και κατά την εκτίμηση εκείνων, που μας παρακολούθησαν με ενδιαφέρον, το στάδιο αυτό μορφοποιήσεως έληξε με συγκεκριμένα και αισιόδοξα αποτελέσματα.

Δυό είναι τα κύρια χαρακτηριστικά της μεταβατικής περιόδου, που κράτησε απ' τον Ιούνιο μέχρι προχτές και που μέσα της συντελέστηκαν οι διεργασίες δημιουργίας της ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΠΟΡΕΙΑΣ. Έχουν ξεχωριστό πολιτικό βάρος γι' αυτό και τα επισημαίνουμε, ώστε να κατανοηθεί πληρέστερα το πολιτικό αποτέλεσμα που επιτεύχθηκε:

ΠΡΩΤΟΝ: 'Ο χώρος που εκφράζεται απ' την εφημερίδα μας λειτουργήσε αρχικά σαν πολιτική και οργανωτική διαφώνια προς τις ιδεολογικο - πολιτικές παγιδεύσεις και παραχαράξεις της Σοσιαλιστικής προοπτικής απ' το Π.Α.ΣΟ.Κ. Γρήγορα, όμως, η αποφασιστικά, ξεπέρασε τον κίνδυνο να παραμείνει στεία αρνητική κριτική ή ανταγωνιστική δι-

αμάχη. Και προχώρησε στην αναζήτηση τρόπων θετικής τοποθέτησής απέναντι στα προβλήματα του τόπου και της περιόδου, που περνάμε. Μ' αυτόν τον τρόπο, άρχισε να λειτουργεί, ολοένα και πλατύτερα, σαν μια δυνατότητα συμβολής για την αντιμετώπιση

των προβλημάτων της αριστεράς και του φορέα της αλλαγής.

ΔΕΥΤΕΡΟΝ: 'Η απόφαση για τη δημιουργία της ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΠΟΡΕΙΑΣ ήρθε σαν αποτέλεσμα συλλογικών διεργασιών στη βάση. Είμαστε συνηθισμένοι, μέχρι σήμερα, να βλέ-

πουμε τα πολιτικά μορφώματα να εξαγγέλλονται σαν αποφάσεις απ' τα πάνω, σαν πρωτοβουλίες κλειστών ομάδων, τις οποίες καλούνται οι άλλοι να ακολουθήσουν. 'Η ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ υπήρξε συλλογική κατάληξη μιας επίμονης δουλειάς σε τοπικές, κλαδικές, συνδικαλιστικές και νεολαϊστικές οργανώσεις βάσης, στην Αθήνα, στην Τριφυλία και στο Έξωτερικό. Δουλειάς με ελλείψεις, αμφισβητήσεις, αντιφάσεις ή αδυναμίες, αλλά όπωσδήποτε με γνήσιες προθέσεις. Δουλειάς, που την έκανε καθημερινό του καθήκον όλο το δυναμικό του χώρου, αφιερώνοντας ένθουςιασμό, χρόνο και μόχθο.

Στην Α' Πανελλήνια Συνδιάσκεψη θεράθηκαν εκατόν — πενήντα περίπου αντιπρόσωποι — ελεγχόμενοι απ' τις μαζικές οργανώσεις τους, για να συζητήσουν τις αναλυτικές εκτιμήσεις τους και να κάνουν τις επιλογές τους. Είχε προηγηθεί προσυνεδριακή ζύμωση πάνω στην ιδεολογική, πολιτική και οργανωτική εισήγηση, που δεν μπόρεσε, όμως ν' αναστυχθί στα επιθυμητά χρονικά και ουσιαστικά πλαίσια. Παρά την ελλειπτικότητα, πάντως, της προσυνεδριακής δουλειάς και τις αδυναμίες των εισηγήσεων, αδυναμίες αντικειμενικές, τις εργασίες της συνδιάσκεψης χαρακτηρίζουν θετικά και αισιόδοξα σημεία. 'Αξίζει να τα επισημάνουμε γιατί περιυψώνουν

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 2

ΦΟΙΤΗΤΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ:

Νίκη των προοδευτικών δυνάμεων

Έξω από κάθε πρόβλεψη, υπήρξε η συμμετοχή και τα αποτελέσματα των φοιτητικών εκλογών για την ανάδειξη των καινούργιων διοικητικών συμβουλίων των πόλεων της Αθήνας, της Θεσσαλονίκης και της Ξάνθης.

Η συμμετοχή στις φετινές εκλογές αυξήθηκε στις σχολές της Αθήνας κατά 70% (ψήφισαν 27.653 φοιτητές, έναντι 16.093 πέρσι) και στη Θεσσαλονίκη αυξήθηκε κατά 90% (13.093. 7.125 πέρσι).

Η σημαντική αυτή άνοδος οφείλεται βασικά:

1) Στόν ολοένα αυξανόμενο προβληματισμό των πλατιών φοιτητικών μαζών, πάνω στα καθημερινά τους προβλήματα.

2) Στη συνειδητοποίηση της ανάγκης συσπείρωσης και αγώνα για την επίλυσή τους.

3) Στην πολιτικοποίηση των νέων ανθρώπων μέσα από την καθημερινή ζωή και τις όξυνόμενες αντιθέσεις του συστήματος.

Τα αποτελέσματα των εκλογών

υπήρξαν επίσης μια ακόμα καθολική αγωνιστική απάντηση του προοδευτικού φοιτητικού κινήματος και προς την αντίδραση που μάταια προσπαθεί να το αναχαιτίσει, και προς όρισμένους άλλους, που προσπαθούν να το περιορίσουν μέσα στα αμφιθέατρα και στα εργαστήρια.

Στις 319 έδρες, τις 250 τις μοιράστηκαν οι προοδευτικές παρατάξεις, ενώ 16 έδρες πήρε η Δημοκρατική Πορεία (ΕΚ-ΜΔ) και 53 η Δημοκρατική 'Ανανεωτική Πρωτοπορία (Ν.Δ.).

Με άλλα λόγια, ή μάλλον με άλλους αριθμούς, μόνο το 15% των 'Ελλήνων φοιτητών ψήφισαν την ΔΑΠ, δηλαδή την Δεξιά, στα πανεπιστήμια.

Το γεγονός αυτό έκανε πραγματικά εντύπωση μια που η Δεξιά αναμένονταν αρκετά πιο ισχυρή, εξ αιτίας απ' ενός μόν της πλούσιας οργανωτικής της προσπάθειας απ' έτερου της σκανδαλώδους προβολής της από τα κρατικά μέσα ενημέρωσης (ραδιόφωνο - τηλεόραση, κλπ.).

Το φόβο ανόδου της Δεξιάς ενίσχυσε και το γεγονός της υπολειπόμενης λειτουργίας των Δημοκρατικών Διοικητικών Συμβουλίων των

πολιτικών μορφώματα να εξαγγέλλονται σαν αποφάσεις απ' τα πάνω, σαν πρωτοβουλίες κλειστών ομάδων, τις οποίες καλούνται οι άλλοι να ακολουθήσουν. 'Η ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ υπήρξε συλλογική κατάληξη μιας επίμονης δουλειάς σε τοπικές, κλαδικές, συνδικαλιστικές και νεολαϊστικές οργανώσεις βάσης, στην Αθήνα, στην Τριφυλία και στο Έξωτερικό. Δουλειάς με ελλείψεις, αμφισβητήσεις, αντιφάσεις ή αδυναμίες, αλλά όπωσδήποτε με γνήσιες προθέσεις. Δουλειάς, που την έκανε καθημερινό του καθήκον όλο το δυναμικό του χώρου, αφιερώνοντας ένθουςιασμό, χρόνο και μόχθο.

Στην Α' Πανελλήνια Συνδιάσκεψη θεράθηκαν εκατόν — πενήντα περίπου αντιπρόσωποι — ελεγχόμενοι απ' τις μαζικές οργανώσεις τους, για να συζητήσουν τις αναλυτικές εκτιμήσεις τους και να κάνουν τις επιλογές τους. Είχε προηγηθεί προσυνεδριακή ζύμωση πάνω στην ιδεολογική, πολιτική και οργανωτική εισήγηση, που δεν μπόρεσε, όμως ν' αναστυχθί στα επιθυμητά χρονικά και ουσιαστικά πλαίσια. Παρά την ελλειπτικότητα, πάντως, της προσυνεδριακής δουλειάς και τις αδυναμίες των εισηγήσεων, αδυναμίες αντικειμενικές, τις εργασίες της συνδιάσκεψης χαρακτηρίζουν θετικά και αισιόδοξα σημεία. 'Αξίζει να τα επισημάνουμε γιατί περιυψώνουν

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 2

σχολών, ή αδυναμία επίλυσης αρκετών διεκδικητικών αιτημάτων, καθώς και η κομματικοποίηση των φοιτητικών διαδικασιών, που οδηγούσαν συχνά στην απομακρυσμένη του φοιτητικού κινήματος.

Όμως, για μια ακόμη φορά, το φοιτητικό κίνημα έδειξε τη δύναμή του αλλά και την αποφασιστικότητά του να προχωρήσει παρά τα εμπόδια για την εκπλήρωση του βασικού του στόχου: «Μια Παίδεια στην ύπηρεσία του Λαού». Και με τη συγκεκριμένη του ψήφο έδειξε πως το καυτό αυτό αίτημα δεν μπορεί να επιλυθεί από καμία παρατάξη που εφράζει τις δυνάμεις της άρχουσας τάξης, του υποστηρικτή του συστήματος. Ψήφισε τις παρατάξεις που εκφράζουν τις δυνάμεις της αλλαγής στη χώρα μας, δείχνοντας τη ριζωμένη πίστη πως μια σωστή Παίδεια μόνο σε μια σωστή κοινωνία μπορεί να υπάρξει.

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ Μ.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Ζωντανό κύτταρο της λαϊκής μας τέχνης

Η ΜΑΧΗ της επιβίωσης της λαϊκής μας κουλτούρας πρέπει να δίνεται ο' όλα τα επίπεδα.

Στό άρθρο του προηγούμενου φύλλου επεσήμανα τη στρέβλωση και την τροποποίηση του ρεμπέτικου. Σ' αυτό το άρθρο — ελάχιστο φόρο τιμής όχι μόνο σ' αυτό που έκαναν την τέχνη του θεάτρου Σκιάων κομμάτι της ύπαρξης του Έλληνικού Λαού, αλλά και σ' αυτούς που έταξαν τη ζωή τους στο να διαδώσουν σωστά τους θησαυρούς της λαϊκής παράδοσης, θα προσπαθήσω να δώσω μερικά ιστορικά στοιχεία, αλλά και την κοινωνική διάσταση ή μερικές πτυχές της έστω του ζωντανού αυτού κύτταρου της ελληνικής λαϊκής τέχνης.

Διαβάσαμε στις εφημερίδες ότι ο' εκατό (100) μουσεία όλου του κόσμου υπάρχουν φιγούρες του Καραγκιόζη. Κι όμως, στην Ελλάδα, παρά τις προσπάθειες ανθρώπων που ανάφερα παραπάνω, ή καλύτερη ίσως εκδήλωση ήταν η επίθεση από φιγούρες του Καραγκιόζη στο Πνευματικό Κέντρο Αθήνας. Για τη καταγωγή του έχουν γραφτεί κι έχουν λεχτεί πολλά. Άλλοι λένε ότι ξεκίνησε απ' την Κίνα. Πιθανά αυτό να μην είναι σωστό, γιατί δεν έχει στηριχτεί πουθενά. Το γεγονός είναι ότι μάλλον γεννήθηκε στην Άπω Ανατολή. Στην αρχή, ο χαρακτήρας του ήταν καθαρά θρησκευτικός. Συνδεόταν άμεσα με τους Θεούς του κάτω κόσμου. Διαδόθηκε έτσι ο' ολόκληρη την Άπω Ανατολή. "Τεστέρτερα μετεξερίστηκε σε κοσμική τέχνη και οι ήρωές του (οι φιγούρες του) πήραν ανθρώπινη μορφή. Στις αρχές του 14ου αιώνα μέχρι το 15ο κρατάει ακόμα το θρησκευτικό του χαρακτήρα και παίζεται ο' δρισμένες τουρκικές επαρχίες κατά τις γιορτές τοπικές και θρησκευτικές.

Στα τέλη του 15ου αιώνα δέχεται τις πρώτες επιρροές από τα κοινωνικοοικονομικά δεδομένα και γίνεται πλατύτερα γνωστός κι αγαπητός στις μικρομεσαίες αστικές μάζες. Και μέχρι το μέσο του 16ου αιώνα απλώνεται ο' ολόκληρη την Τουρκία.

Ο Τούρκικος Καραγκιόζης στην αρχή στηρίζεται στις βωμολοχίες και τις άσεμνες χειρονομίες. Η μίμηση της σεξουαλικής πράξης αποτελεί ένα ακόμα στοιχείο του Καραγκιόζη εκείνης της εποχής.

Εκείνη την εποχή, ακόμα κι αργότερα, μέχρι το 19ο αιώνα, ο Καραγκιόζης γίνεται θέαμα και κατ' εξαίρεση ψυχαγωγία ενός λούμπεν — προλεταριάτου που βρίσκεται στις μεγάλες πόλεις και τα μικρά αστικά κέντρα της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας. Στον ελληνικό χώρο ο Καραγκιόζης εμφανίζεται στα μεγάλα αστικά κέντρα και στις κοινωνικές συνθήκες δημιουργίας μιας περιθωριακής κατηγορίας ανθρώπων (απόκληροι της κοινωνίας), εκεί όπου πρωτοεμφανίζονται τεκέδες, ομαδικά γκρουπ ανθρώπων χωρίς στέγη. Πρώτη φορά ή λέξη «Καραγκιόζης» εμφανίζεται σε εφημερίδες της εποχής (1841), όπου γίνεται γνωστή στους «πνευματικούς» κύκλους ή υπαρξη του θεάτρου των Σκιάων.

Ο Καραγκιόζης δεν εμφανίζεται μόνο στα μεγάλα αστικά κέντρα. Στην Ήπειρο (Γιάννινα, Άρτα), Μυτιλήνη και Σύρα (Στά Γιάννινα ακόμα απ' την εποχή του Άλη Πασά) υπάρχουν Καραγκιόζοι. Οι Έρευνες τους χωρίζουν την ιστορία του Έλληνικού θεάτρου Σκιάων σε τρεις περιόδους. Σταδιακά οι τουρκικοί τύποι, που αντιπροσωπεύουν τις συνθήκες, τα ήθη και τα έθιμα ή, ακόμα μακρύτερα, και τις κοινωνικές μαζές της Τουρκίας, αντικαθίστανται από ελληνικούς τύπους, ελληνικές φιγούρες. Η πρώτη περίοδος είναι αυτή ακόμη με τον Γιάννη Μπρόχαλη που έφερε πρώτος την τέχνη απ' την Πόλη (ή την Σμύρνη κατά άλλη εκδοχή) στην Αθήνα. Αυτή την περίοδο οι τύποι του θεάτρου σκιάων είναι αυτούσιοι οι τουρκικοί τύποι και το ρεπτόριο του Καραγκιόζη είναι καθαρά χοντροκομμένα σεξουαλικά. Η δεύτερη περίοδος (τέλος του 19ου και αρχές του 20ου αιώνα) σημαδεύονται απ' την παρουσία τριών μεγάλων καλλιτεχνών του θεάτρου. Τού Μίμαρου — που θεωρείται ο καλύτερος Καραγκιόζοπαίχτης και καλλιτέχνης του θεάτρου σκιάων —, του Ρούλια και του Μέμου. Απ' τη στιγμή της εμφάνισης των τριών αυτών

μεγάλων του θεάτρου σκιάων, αυτό, αποκτά κοινωνική διάσταση. Σταματά ο' ασχολείται μόνο με την απομυθοποίηση της σεξουαλικής πράξης και παίρνει κοινωνικές — ιστορικές προεκτάσεις. Η εποχή αυτή — εποχή του άτυχου πολέμου του '99 και της εξόρισης των βαλκανικών αγώνων, εποχή που η σωβινιστική «μεγάλη ιδέα», δημιουργία της Έλλ. αστικής τάξης παρασέρνει στο διάβα της όλα τα στρώματα του ελληνικού προλεταριάτου — είναι σταθμός στην ιστορία του θεάτρου σκιάων.

Παραμερίζεται τελείως η αισχρολογία, στρέφεται προς την σύνδεση του λαϊκού στοιχείου με την ελληνική ιστορία (κλεφτουριά) και γίνεται έτσι προγεφύρωμα της Έξαρσης του πατριωτισμού. Την εποχή αυτή ο Καραγκιόζης γίνεται δίωμα ενός μεγάλου μέρους του λαού. Γίνεται φροντιστήριο και μάλιστα σπουδαίο όπως γράφει ο' Ιωάννου, θεατρικής, καλλιτεχνικής και κοινωνικής αγωγής.

Η τρίτη περίοδος σημαδεύεται απ' την παρουσία τριών μεγάλων και αξιων Δασκάλων της Τέχνης των Μόλλας, Μάνου, και Ζάνθου. Είναι οι πρώτοι που κυκλοφορούν στα 1925 και 26 τα πρώτα Καραγκιόζιστικά φυλλάδια. Την εποχή αυτή ο Καραγκιόζης γίνεται το αγαπημένο θέατρο όχι μόνο του προλεταριάτου αλλά και της αστικής τάξης. Και πάνω ο' αυτό υπάρχει μια εξέγηση. Το προλεταριάτο τον αγκύλισε όπως είδαμε κι από πριν, από την εποχή ακόμα του Όθωνα. Και οι πρόσφυγες που κατάκλυαν την Ελλάδα μετά την Μικρασιατική καταστροφή, γαλουχημένοι ήδη με το θέατρο αυτό, το διάδωσαν. Η κακοδιαμονία, η κοινωνική των προσφύγων, αλλά και όλων των ντόπιων προλεταριακών στοιχείων (ας μη ξεχνάμε ότι εκείνη την εποχή αρχίζει η εκβιαστική της Έλλ. κοινωνίας, δίνουν στον Καραγκιόζη μια ώθηση προς τα μπρος. Τον μεταμορφώνουν σε τέχνη τα

ξική. Η κοινωνική διαμαρτυρία —καμπούρα του Καραγκιόζη, βάση του εργαζόμενου λαού που ξεχάει σε τρανταχτή αντιπαράθεση με το Σεράι του Πασά απέναντι απ' την χυλομπαλωμένη καλύβα του Καραγκιόζη— είναι διαχτυπητή την εποχή αυτή στο θέατρο σκιάων. Όπως και ο σαρκασμός του ήρωα απέναντι σε κάθε είδους εξουσία —είτε οι διαταγές του Πασά, είτε το γαταγάνι του Βελιγκέκα. Απ' την άλλη όμως μεριά, η άνοδος της μεσαίας αστικής τάξης στα χρόνια του μεσοπολέμου γίνεται φραγμός στην παραπέρα ταξικοποίηση του χαρακτήρα του θεάτρου Σκιάων. Αρχίζει ο' ασχολείται —ή μεσοαστική τάξη— με τη λαϊκή κουλτούρα, την ευρωπαϊκή τέτοια κι έτσι μεγαλώνει χρόνος με το χρόνο η σύνδεσή της με το θέατρο των σκιάων. Έτσι ο Καραγκιόζης γίνεται θέαμα για όλες τις τάξεις της Έλλ. Κοινωνίας. Μεταβάλλεται από λούμπεν ο' ένα μικροαστό που τιμά και σέβεται την οικογένεια, την θρησκεία, γίνεται σωβινιστής, σταματά να αμφισβητεί το κοινωνικό κατεστημένο. Οι νέες συνθήκες —ταυτισμένες ακόμα με την τελειοποίηση και ομορφοποίηση των φιγούρων, της σκηνογραφίας, και την εμφάνιση του γραμμοφώνου, ώθούν τους διάφορους αστούς ιστορικούς κοινωνικούς, έρευνες να προσπαθήσουν, μάταια βέβαια, να αποδείξουν την γνήσια ελληνικότητα του Καραγκιόζη. Έτσι μαζί ακόμα με την εμφάνιση της «7ης Τέχνης» και του ζωντανού όπερετικού θεάτρου ο Καραγκιόζης προσπαθεί άγνωστα να βρή το δρόμο του, τη συνέχιση του δρόμου του. Ο Καραγκιόζης, διαμορφωμένος μέσα στην Έλληνική κοινωνική πραγματικότητα έχει να παρουσιάσει έργο κοινωνικά, ιστορικά, μύθους και παραδόσεις, διαμορφωμένες μέσα στα πλαίσια του. Ο ήρωάς του αμφισβητεί κάθε αξία και θεσμό του καταστημένου, δε σκύβει μπροστά στο Βεζύρη, δε λυγίζει την σπονδυλική του στήλη, αλ

λά παλεύει, άλλοτε τίμια, άλλοτε πονηρά για να θρέψει τη γυναίκα του και το παιδί του. Προσπαθεί άλλοτε άμεσα, άλλοτε έμμεσα, να υποσκάψει την σοβαρότητα, το κύρος, την αξία του Βεζύρη.

Οι Καραγκιόζοπαίχτες, αυτόθρομητα λαϊκοί πλαντούν συνεχώς την παράδοση του θεάτρου με καινούργια και σύγχρονα στοιχεία και αξίες. Στα 1925 —23 Φλεβόρη— ιδρύεται —απόφαση 178 του Πρωτοδικείου Αθηνών— το Σωματείο Καραγκιόζοπαίχτων, με προτάτη τον Άγιο Φανούριο. Άρρωτοι και βοηθοί στην προσπάθεια των καλλιτεχνών του θεάτρου Σκιάων, οι μεγαλύτεροι πνευματικοί άνθρωποι του τόπου, πάλεψαν, παλεύουν και θα παλεύουν για την διάσωση και διάδοσή του. Σικελιανός, Πολίτης, Τσαρήλης, Α. Χατζημυχάλης. Στον καιρό των Δικτατοριών στην Ελλάδα, ο Καραγκιόζης δεν σταματά στιγμή να είρωνεύεται τους χοντροκομμένους ή φαναρόνους δικτάτορες (Μεταξά ή Παπαδόπουλο), και να βρίσκει έτσι πιο κοντά στις μάζες. Ο Καραγκιόζης λοιπόν, ένα θέατρο Σκιάων, που ξεκίνησε από την Άπω Ανατολή, πέρασε από πολλά στάδια, έγινε Έλληνικό, δίωμα και ζωή του ίδιου του λαού, γύρισε στη την Ελλάδα στα χέρια των δημιουργών του, απ' την τελευταία γέφυρα του Περάματος μέχρι τα βασιλικά Άνάχτορα, (ο Μόλας ταχτικά διασκέδαζε τον Βασιλιά και τους ύψηλους προσκεκλημένους του) έγινε κοφί και αιχμή στο μάτι κάθε εξουσίας, κορόιδο κάθε αξία, κάθε ψεύτικη ήθικη, κάθε σάπιο θεσμό.

Ίσως γι' αυτό οι κρατούντες προσπαθούν να τον κάνουν με τις 15λεπτες εκπομπές στην τηλεόραση ένα μέρος της κρατούσης ιδεολογίας.

Δεν θα τα καταφέρουν όμως. Οι αξιοι συνεχιστές του έργου των πατεράδων τους, πίσω από ένα φτωχικό μπερντέ θα μιλάνε με το λαό, θα του δίνουν να καταλαβαίνει τα προβλήματά του. Και θα τον αφήνουν με την πικρή γεύση στο στόμα, και θα τον αφήνουν να όνειρεύεται τότε τέλος πάντων ο Καραγκιόζης, ο Λαός, θα μπορέσει με μια έγχειρηση να πετάξει από την πλάτη του την καμπούρα του, την σωρευμένη καταπίεση των εκμεταλλευτών του.

ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΜΑΝΤΖΑΡΗΣ

ΘΕΜΑΤΑ

ΑΠΟ τη σελίδα 1

ρωσης, πολιτικής συμπαράστασης και αγώνα για την προάσπιση, κατοχύρωση και βάθαιμα της δημοκρατίας και την κατάκτηση της εθνικής ανεξαρτησίας, πρέπει να στηρίζεται στη διαπίστωση, ότι κάθε απειλή ύποτροπής της δικτατορίας και ή φαλκίδευση της εθνικής ανεξαρτησίας προέρχονται από την ιμπεριαλιστική εξάρτηση του τόπου.

Γι' αυτό η απάντηση στα δύο κρίσιμα αυτά προβλήματα δεν μπορεί παρά να είναι ενιαία, αφού ή γέννησή τους ανάγεται σε κοινό παρονομαστή. Άγώνας για την προάσπιση της Δημοκρατίας καταντά μεταφυσικός όταν δεν στοχεύει ενάντια στις ρίζες της δικτατορίας. Άγώνας για την εθνική ανεξαρτησία δεν έχει νόημα αν δεν αποσκοπεί να ανατρέψει τους μηχανισμούς και τις δομές που την υπονομεύουν.

Η ενιαία απάντηση, ή Πλατ

φόρμα για τη συσπείρωση όλων των λαϊκών δυνάμεων είναι ή Δημοκρατική Αντιιμπεριαλιστική Ενότητα.

Η γραμμή της Δ.Α.Ε. είναι ξεκάθαρη στους στόχους και δυναμική στην προοπτική της. Είναι όμως ταυτόχρονα μια πρόταση πολυεπίπεδη. Κατ' αρχή είναι πρόταση Λαϊκής Ενότητας. Αποσκοπεί στο να ενεργοποιήσει το λαϊκό παράγοντα και να δώσει συγκεκριμένη προοπτική στις αγωνιστικές του συσπειρώσεις. Είναι πάλι, πρόταση πολιτικής συμπαράταξης μπορεί να χρησιμεύσει οιν πλατφόρμα για την μεθόδευση κοινών αγώνων με άλλες δυνάμεις της Άριστερας. Και το ίδιο, τερο είναι, πως ή τέτοια συμπαράταξη δεν μπορεί να αλλοιωσει το περιεχόμενο της ΔΑΕ γιατί γραμμή με το να ενεργοποιεί τις λαϊκές δυνάμεις, αποδίδοντας τους την πολιτική τους αυτονομία.

Τέλος, άλλη μια σημαντική όψη της ΔΑΕ, είναι πως αποτελεί μια στέρεη βάση, για το

σύνολο των διαδικασιών, που μακροπρόθεσμα, θα μπορέσουν να οδηγήσουν στον ενιαίο φορέα της Άριστερας.

Η προώθηση, κλιμάκωση και μαζικοποίηση των θέσεων της Δημ. Αντιιμπεριαλιστικής Ενότητας είναι φανερό ότι θα την οδηγήσουν σε ανώτερη πολιτική βαθμίδα. Στο μέτρο που ο αγώνας ενάντια στον ιμπεριαλισμό και τα μονοπώλια είναι σύμφυτος με τον αγώνα ενάντια στον κρατικομονοπωλιακό καπιταλισμό, ον βαθύτερο περιεχόμενο της ΔΑΕ, θα αναφανεί ή ανάγκη για σοσιαλιστικό μετασχηματισμό της Έλληνικής Κοινωνίας.

συνδιάσκεψη

ΑΠΟ τη σελίδα 1

πολιτικές διαπιστώσεις, που θα πρέπει να αξιοποιηθούν ή παραπέρα ζωή της κίνησης:

Και ΠΡΩΤΑ ΑΠ' ΟΛΑ, ή διαρκής συμμετοχή στις συζητήσεις ενός αυξημένου αριθμού συνέδρων. Πράγμα, που απέτρεψε τον κίνδυνο να μονοπωληθεί ο λό

γος από τα λίγα στελέχη κι αξιοποιήσε τη δυνατότητα της ελεύθερης έκφρασης όλων. Τότε, ή ανοιχτή προβολή των αντιθέσεων, ή ουσιαστική αντιπαράθεση των απόψεων, ή γόνιμη σύγκρουση πάνω στα κρίσιμα θέματα του χαρακτήρα και της προοπτικής της Κίνησης. Πράγμα, που οδήγησε μακριά από συγκυλίνεις ή διαδικαστικές εκτονώσεις στο διαλεκτικό ξεπέρασμα των διαφωνιών, μέσα από συλλογικές αποφάσεις ουσιαστικού χαρακτήρα. Τρίτον, ή ζοφυγή της πόλωσης ανάμεσα σε πλειοψηφούσα ή μειοψηφούσα θέση, παρά την κρισιμότητα των θεμάτων που αποφασίζονταν.

Πράγμα, που συνέλεσε στην έκλογη μέσα στο κεντρικό συμβούλιο με την ίδια δύναμη στελεχών που εκφράζουν όλες τις απόψεις. Τέτατον, ή επισήμανση ουσιαστικών θεμάτων για παραπέρα επεξεργασία, πραγματικών αδυναμιών και προβλημάτων για ξεπέρασμα. Πράγμα, που διαμόρφωσε την κοινή αντίληψη ότι, με τις αποφάσεις τις συνδιάσκεψης, δεν κλεινόμαστε στον έναν μας ούτε

τελειώνουμε με την προβληματική της προσπάθειας μας.

Τέλος, ή αποδοχή ανοιχτών διαδικασιών λειτουργίας, με δργανα ανακλητά, εναλλασσόμενα στελέχη και κατοχύρωση της οποιασδήποτε μειοψηφίας, με την αναγνώριση του δικαιώματός της να ζητάει την κυκλοφορία της θέσης της και της χειρουργατολογίας της σε όλα τα όργανα και επίπεδα της οργάνωσης. Πράγμα, που δείχνει την πρόθεση ουσιαστικής συμβολής στη διαμόρφωση της πιο πλατιάς και συλλογικής πολιτικής λειτουργίας.

Η Πολιτική Κίνηση ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ ξεκινάει, με την οργανωμένη συμμετοχή της στην αντιμετώπιση των πραγματικών προβλημάτων του τόπου, να επιδιώκει την ένωση των λαϊκών δυνάμεων για την προώθηση κι επίτευξη του σοσιαλιστικού μηχανισμού. Το πρόβλημα είναι να ολοκληρώσουμε ιδεολογικά, πολιτικά κι οργανωτικά το επίπεδο λειτουργίας που θα μας επιτρέψει να προωθήσουμε τους παραπάνω αντικειμενικούς στόχους.

“Εληξαν οι εργασίες της συνδιάσκεψης της σοσιαλιστικής πορείας ΕΜΠΡΟΣ ΓΙΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΑΝΤΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ

ΑΡΧΕΣ Αύγουστου, οι δολοφονίες των διαφόρων τμημάτων (εργαζομένων, νεολαίας, επιστημόνων, τοπικών κλπ.), της ακόμα άμορφης τάσης που διαχώρισε τη θέση της απ' το αρχηγικό Π.Α. Σ.Ο.Κ. πήραν την απόφαση να οδηγηθούν σε μία κατατοπιστική Συνδιάσκεψη που θα μορφοποιούσε αυτή την τάση σε πολιτική κίνηση. Η πορεία αυτή προς τη Συνδιάσκεψη ήταν δύσκολη και κοπιαστική, έφτασε δε στο τέρας της το πρωί της 13ης Δεκεμβρίου, που άρχισαν οι εργασίες της Συνδιάσκεψης.

Η Συνδιάσκεψη διάρκεσε κάπου 30 ώρες συνεδρίασης, γεμάτες μεστό διάλογο και επιχειρηματολογία, στοχεύοντας πάντα στο να λαμβάνονται οι σωστές αποφάσεις που θα εξοπλίσουν και θα οδηγήσουν την Κίνηση στην εκπλήρωση των στόχων της. Και όταν τις πρώτες πρωινές ώρες της Δευτέρας έγινε η ψηφοφορία για το Κεντρικό Συμβούλιο, είχε ολοκληρωθεί όλη η δημοκρατική διαδικασία της ίδρυσης της Πολιτικής Κίνησης Σοσιαλιστικής Πορείας που με ανοιχτές διαδικασίες βάσης κατάφερε να μορφοποιηθεί και εξοπλισμένη με μία εμπειριστατική ανάλυση και δεμένη μ' ένα δημοκρατικό οργανωτικό σχήμα και με δημοκρατικά εκλεγμένη ηγεσία σκοπεύει πια στην κατάκτηση των πολιτικών στόχων που αποφάσισε.

Ας παρακολουθήσουμε όμως τη Συνδιάσκεψη βήμα - βήμα, όπως εξελίχθηκε:

ΣΑΒΒΑΤΟ ΠΡΩΙ

Η προσέλευση των 165 εκλεγμένων αντιπροσώπων των διαφόρων οργανώσεων βάσης άρχισε από τις 8.30 π.μ. του Σαββάτου. Αντιπρόσωποι από όλα τα μέρη της Ελλάδας αλλά και από το εξωτερικό (Ολλανδία - Βέλγιο και Ιταλία) μαζεύτηκαν στη μεγάλη αίθουσα συνεδριάσεων του ξενοδοχείου «Ολύμπια» μαζί με τους παρατηρητές - αντιπροσώπους φιλικών ομάδων της Αριστεράς, καθώς και δημοκράτες αγωνιστές και τους δημοσιογράφους των αθηναϊκών εφημερίδων.

Στην είσοδο τους υποδεχόταν η Οργανωτική Επιτροπή με επικεφαλής την σ. Παμπούκη (που πρέπει να τη συγχαρούμε, μαζί με όλους όσους την πλαισίωσαν) για την άσπρη οργάνωση και εξυπηρέτηση που εξασφάλισαν τους εφοδιαζε με τις κάρτες τους και όλες τις υποβλημένες από τις διάφορες ομάδες εισηγήσεις, παρατηρήσεις και τους οδηγούσε στη θέση τους).

Η συνεδρίαση ξεκίνησε κατά τις 10.15 π.μ. με ένα εκπρόσωπο από κάθε εισηγητική ομάδα σαν προσωρινό προεδρείο, το οποίο και δέχτηκε υποψηφιότητες για προεδρείο. Τελικά, εκλέχτηκαν οι σ. Βάσσης, Νοταράς και Παπαθανασίου σαν τριμελές προεδρείο της Συνδιάσκεψης. Αμέσως διαεσπαστήκαν μνύματα διαφόρων οργανώσεων του εξωτερικού, όπως από την Οργάνωση Βορείου Αμερικής, που έστειλε το παρακάτω μήνυμα:

ΜΗΝΥΜΑ

της Ομάδας Βορείου Αμερικής προς την Πανελλήνια Συνδιάσκεψη της 13-14 Δεκ. '75

Σύντροφοι,

Η απόφαση που μας χωρίζει, γεωγραφικά μόνο, από την πατρίδα θα μας στερήσει τη χαρά να δροσιστούμε ανάμεσά σας. Σας διαβεβαιώνουμε, ωστόσο πως νοητικά και πνευματικά βρισκόμαστε στη Συνδιάσκεψη, όπως και θα βρισκόμαστε πάντα μέσα στην Κίνηση στη δύσκολη μαύρη πορεία που ξεκινάμε όλοι μαζί.

Η συμμετοχή μας στις διεργασίες της Κίνησης παίρνει πιο χειροπιαστή μορφή με:

(α) Τη δημιουργική κριτική

που ακούσαμε στα κείμενα των εισηγήσεων της Συνδιάσκεψης.

(6) Την Άντι - Εισήγηση που υποβάλαμε στην Ε.Π.Σ. για την Οργανωτική δομή της Κίνησης. και (γ) Τις προτάσεις που έχουμε αναλάβει και που θα συνεχίσουμε για την διαμόρφωση του χώρου μας και των προβλημάτων του.

Δίνουμε ιδιαίτερη σημασία στον χώρο του Καναδά και των ΗΠΑ και τα προβλήματα των νεωτέρων ιδιαίτερα, Έλλήνων μεταναστών και των φοιτητών μας.

— Είναι η εξέλιξη του τόπου μας που έκανε την ξενιτιά μοναδική τους λύση.

— Είναι το μητροπολιτικό κεφάλαιο που θα τους εκμεταλλευτεί στην ξενιτιά.

— Και είναι η ξενιτιά που θα τους βοηθήσει να συνειδητοποιήσουν πιο πικρά και πιο γρήγορα τα προβλήματα τους και την ταδική τους θέση.

— Από την άλλη μεριά, όμως, είναι το «χρυσόμω» της ξενιτιάς που πρέπει να πολεμήσουν και τις φωνές των Ελληνόφωνων εργαζομένων του μητροπολιτικού κεφάλαιου.

— Μ' άλλα λόγια, όχι μόνο ο εργατικός Έλληνας στη Β. Αμερική είναι αναπόσπαστο μέρος της εργατικής τάξης του τόπου — όσο και να είναι λίγο διαφορετική η μορφή των προβλημάτων του —, μα έχει το δυναμικό να αποτελέσει μέρος της πρωτοπορίας της τάξης του.

Απευθύνοντας θερμόν αγωνιστικό χαιρετισμό στη Συνδιάσκεψη είμαστε σίγουροι πως τ' αποτελέσματα της δουλειάς σας θα δώσουν τα θεμέλια για ένα σωστό ξεκίνημα.

— Η Κίνησή μας έχει την υποχρέωση, σήμερα, να καλύψει το τριαντάχρονο χάσμα ενάμιση σχεδόν χρόνου από τη μεταπολίτευση του 1974.

— Δεν υπάρχουν πια περιθώρια για άλλες χαμένες ευκαιρίες. Καλό κουράγιο — Καλή δουλειά Ομάδα Βορείου Αμερικής

Η τοπική Οργάνωση Βερολίνου έστειλε το ακόλουθο τηλεγράφημα:

«Τοπική Οργάνωση “Σοσιαλιστική Πορεία” Βερολίνου στέλνει αγωνιστικούς χαιρετισμούς στη Συνδιάσκεψη, με πολλές ευχές για την επιτυχία της. Εμπρός για την ενότητα των αριστερών δυνάμεων μέσα από τη Δημοκρατική Αντιιμπεριαλιστική Ενότητα. Εμπρός για το φτιάξιμο ενός νέου φορέα της Αριστεράς».

Εξέ, άλλου, η σ. Τζαβάρα, εκπρόσωπος Ολλανδίας - Βελγίου μετέφερε τον ακόλουθο χαιρετισμό:

Βρυξέλλες 7/12/75

Με την ευκαιρία της σύγκλησης της πρώτης Πανελλήνιας Συνδιάσκεψης των μελών της Κίνησης που εκφράζεται από τη Σοσιαλιστική Πορεία οās απευθύνουμε θερμό συντροφικό χαιρετισμό. Εξοχάστε δόξονα την απόλυτη επιτυχία των εργασιών σας και περυσίστε την ιδιοκτησία της νέας πολιτικής κίνησης να συμβάλει αποτελεσματικά στον αγώνα του εργαζόμενου λαού μας για το σοσιαλιστικό μετασχηματισμό της Ελληνικής κοινωνίας.

Με συντροφικούς χαιρετισμούς οι πυρήνες Βελγίου — Ολλανδίας

Τέλος, από τον πυρήνα βάσης Φλωρεντίας ήρθε χαιρετιστήριο σημείωμα, που περιλάμβανε και παρατηρήσεις πάνω στις εισηγήσεις που διαβάστηκε επίσης. Εξέ, άλλου, από την Κρήτη οι εκπρόσωποι του τομέα Χανίων κατέθεσαν μαζί με τις παρατηρήσεις τους και το παρακάτω σημείωμα:

Προς την Επιτροπή προετοιμασίας Συνδιάσκεψης — Αθήνα

Βρίσκομε σωστό και απαραίτητο να διατυπώσουμε και γραπτά τη χαρά μας και την ικανοποίησή μας για τη μεγάλη ευκαιρία που μας έδωσαν οι σύντροφοι της ομάδας προετοιμασίας, με τις τόσο αναπτυσσόμενες εισηγήσεις τους.

Βέβαια, σαν οωστοι αγωνιστές, όλοι έχουμε καθήκον και υποχρέωση να δουλεύουμε, τόσο στο θεωρητικό όσο και πρακτικό τομέα, αλλά αυτό δεν σημαίνει πως οι σύντροφοι που τόσο φιλότιμα δούλεψαν πάνω στις εισηγήσεις δεν δικαιούνται των συγχαρητηρίων μας. Από πλευράς μας, για να μη παρεξηγούμαστε, υποσχόμαστε να κάμουμε και δι δεν μπορούμε για την προώθηση των θέσεων και την υλοποίηση των αποφάσεων.

Τέλος, δε από την Ομάδα Ρεθύμνου στάλθηκε το παρακάτω σημείωμα:

Προς την Πανελλαδική Συνδιάσκεψη της Σοσιαλιστικής Πορείας.

Σύντροφοι, αφού εκφράσουμε την λύπη μας γιατί για λόγους ανεξάρτητους της θέλησής μας δεν μπορούσαμε να έρθουμε στην Αθήνα από το Ρέθυμνο για να πάρουμε μέρος στην Συνδιάσκεψη, χαιρετίζουμε την Πανελλαδική Συνδιάσκεψη που τις εισηγήσεις της διαβάσαμε και συζητήσαμε επισημαίνοντας και ενθαρρύνοντας επιτυχίες στις εργασίες σας. Επιτυχία που έμεις στην επαρχία γνωρίζουμε το πόσο θα συμβάλει στην δημιουργία του φορέα για την αγωνιστική ενότητα της Ελληνικής Αριστεράς.

Με συντροφικούς χαιρετισμούς Για την Ομάδα του Ρεθύμνου Μανώλης Λουκάκης

Επακολούθησε συζήτηση και έγκριση του Κανονισμού Συζήτησης της Συνδιάσκεψης, με βάση το Σχέδιο Κανονισμού που πρότεινε η Επιτροπή Προετοιμασίας Συνδιάσκεψης. Η κυριότερη τροποποίηση του σχεδίου ήταν στο ότι η συζήτηση πάνω στα ιδεολογικά θέματα θα μπορούσε να διεξαχθεί ελεύθερα και όχι βασισμένη στις προτεινόμενες τροπολογίες.

Μετά την ψήφιση του κανονισμού άρχισε η ανάγνωση των εισηγήσεων και συγκεκριμένα του τελευταίου μέρους της πρώτης εισηγήσεως, που αναφέρεται στο χαρακτήρα της Κίνησης από τον σ. Φιλίππατο, καθώς και της δεύτερης εισηγήσεως για τους Πολιτικούς Στόχους της Κίνησης από τον σ. Τσουγιόπουλο.

Επακολούθησε δίωρη μεσημεριανή διακοπή για να αρχίσει πια το απόγευμα η συζήτηση πάνω στις εισηγήσεις, χωρίς τους δημοσιογράφους, που είχαν κληθεί για το πρώτο μόνο μέρος της Συνδιάσκεψης.

ΣΑΒΒΑΤΟ ΑΠΟΓΕΥΜΑ

Η εισηγητική ομάδα άνοιξε τη συζήτηση παρουσιάζοντας τις παρατηρήσεις και τροπολογίες από τις διάφορες ομάδες βάσης, που αφορούσαν στο πρώτο μέρος της εισηγήσεως για το χαρακτήρα της ελληνικής κοινωνίας.

Η μεθοδολογία που εφαρμόστηκε σε όλες τις παρατηρήσεις για όλες τις εισηγήσεις ήταν: παρου-

σίαση της τροπολογίας και σχολιασμός της από την εισηγητική ομάδα, επιχειρηματολογία από εκπρόσωπο της ομάδας βάσης που έφερνε την τροπολογία και μετά συζήτηση πάνω σ' αυτήν. Μετά δευτερολογία του εκπροσώπου της ομάδας βάσης και εκπροσώπου της εισηγητικής ομάδας, τέλος δε ψηφοφορία αν η τροπολογία δεν γινόταν αποδεκτή από την εισηγητική ομάδα ή δεν αποσυρόταν από την ομάδα βάσης.

Οι περισσότερες τροπολογίες - παρατηρήσεις πάνω στην πρώτη εισηγήση ήταν επισημάνσεις παραλείψεων και υπενδείξεις για περισσότερο ανάπτυξη θεμάτων που, όπως σωστά τονίστηκε από την εισηγητική επιτροπή, θα αποτελέσουν πρώτης τάξης υλικό για τη συνέχιση της αναλυτικής δουλειάς που δεν τελειώνει ποτέ.

Σημαντική ήταν η «μάχη» που δόθηκε σχετικά με τον όρισμό της εργατικής τάξης μετά από τροπολογία που υπέβαλε η πλειοψηφία του τομέα Συνδικαλιστικού. Η τροπολογία υποστήριζε ότι «στην εργατική τάξη πρέπει να συμπεριληφθούν και οι πνευματικά εργαζόμενοι, που σαν μισθωτοί συμβάλλουν στην παραγωγική διαδικασία».

Η αντίθετη άποψη υποστήριζε τον θεωρούμενο παραδοσιακό όρισμό της εργατικής τάξης. Τελικά, αφού διεκρινίστηκε ότι στην εργατική τάξη περιλαμβάνονται οι πνευματικά εργαζόμενοι που μετέχουν άμεσα στην παραγωγική διαδικασία σαν τμήμα του «συνολικού εργατή», η τροπολογία ψηφίστηκε με συντριπτική πλειοψηφία.

Ενδιαφέρουσα ήταν η συζήτηση σχετικά με τη στάση μας στην ΕΟΚ, όπου κοινή όμως ήταν η διαπίστωση ότι συγκεκριμενοποίηση της θέσης μας θα ήταν επιπόλαιη, χωρίς συγκεκριμένη εισηγήση πάνω στο θέμα, που θα το πάνει και από την οικονομική αλλά και από την πολιτική όψη κι έτσι αποφασίστηκε ότι εκφραζόμαστε για την ώρα από την άποψη της εισηγήσεως, που λέει ότι «οι λαϊκές δυνάμεις που συνενώνονται ή κύρια αντίθεση στρέφονται κατά... των ιμπεριαλιστικών κέντρων και των μονοπωλιακών πολιτικών και οικονομικών ενώσεων που συγκροτούν».

Τις βραδινές ώρες και με άφορη τροπολογία του τομέα Νομικών - Οικονομολόγων - Κοινωνιολόγων, έγινε γενική συζήτηση πάνω στην ανάγκη ύπαρξης, τους σκοπούς, τη μορφή και τον τρόπο δράσης της κίνησης. Έκει υποστηρίχτηκαν πολλές απόψεις από τις οποίες οι πιο άκρατες ήταν να δημιουργηθεί κόμμα, από τη μία μεριά και να περιοριστεί η δραστηριότητα σε επίπεδο λεσχών και διαπροσωπικές επαφές, από την άλλη.

Κοντά σ' αυτή την τελευταία ήταν η άποψη του να υπάρχει και ένας χαλαρός συντονισμός και να αναλαμβάνονται και άλλες πρωτοβουλίες αλλά τελικά επικράτησε με σαφή πλειοψηφία η άποψη πως μόνο με την οργανωμένη παρέμβαση πολιτικής κίνησης μπορεί να προωθηθεί η διαδικασία ένωσης γύρω από σαφώς καθορισμένους στόχους.

Σ' αυτό το σημείο άργα το Σάββατο τη νύχτα διακόπηκε η συνεδρίαση για την επόμενη μέρα, πρωί.

ΚΥΡΙΑΚΗ: ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΤΗΣ ΕΙΣΗΓΗΣΗΣ

Με διεκρινίστηκε και φραστικές βελτιώσεις τελείωσε η επί μερους συζήτηση στην α' εισηγήση και επακολούθησε γενική συζήτηση γύρω στο κατά πόσο η εισηγήση αυτή θα είναι συγκεκριμένο πλαίσιο αναφοράς της κίνησης ή θα αποτελέσει ένα άρχικό κείμενο που θα χρησιμεύσει απλώς σαν σχέδιο για παραπέρα επεξεργασία και απόφαση στην επόμενη Συνδιάσκεψη.

Τελικά, μεγάλη πλειοψηφία ενέκρινε το κείμενο αυτό σαν βασικό κείμενο που θα αποτελεί το ιδεολογικό πλαίσιο της κίνησης, το οποίο όμως προφανώς δεν θα μένει στατικό αλλά θα αποτελεί συνεχώς αντικείμενο επεξεργασίας και βελτίωσης.

Βασικό σημείο της πρώτης εισηγήσεως που εγκρίθηκε είναι το σχετικό με την εργατική τάξη:

«Απ' όλες τις τάξεις μιας καπιταλιστικής κοινωνίας, μόνο η εργατική τάξη, τόσο από τη θέση της όσο και από την προοπτική ανάπτυξής της, συγκεντρώνει το σύνολο των προϋποθέσεων που την κάνουν ικανή να ηγηθεί σαν τάξη του αγώνα για το σοσιαλιστικό μετασχηματισμό της κοινωνίας».

α) Δεν τη συνδέει καμία σχέση ιδιοκτησίας με μέσα παραγωγής, ενώ οι αγρότες, οι βιοτέχνες και οι μικροί έμποροι είναι κάτοχοι μέσων παραγωγής ή χρήματος.

β) Η ανάπτυξη της βιομηχανίας αποσυνθέτει και διαλύει την αγροτική τάξη και τις μικραποτικές κατηγορίες των εμπόρων και των βιοτεχνών, ενώ η εργατική τάξη είναι το πιο χαρακτηριστικό προϊόν αυτής της ανάπτυξης.

γ) Όλες οι τάξεις, που είχαν πάρει μέχρι σήμερα την εξουσία επέβαλαν πάνω στην κοινωνία τους όρους του δικού τους τρόπου ιδιοποίησης. Αντίθετα, η εργατική τάξη δεν μπορεί να επιβάλει δικούς της όρους ιδιοποίησης, αφού δεν είναι κάτοχος μέσων παραγωγής. Τόσο η απελευθέρωση της, όσο και η διατήρησή της ελευθερίας της, προϋποθέτουν την κατάργηση όλων των τρόπων ιδιοποίησης, δηλαδή την εκπλήρωση του κύριου στόχου μιας σοσιαλιστικής κοινωνίας.

Όμως, η εργατική τάξη μπορεί να γίνει διευθύνουσα κοινωνική δύναμη και να ηγηθεί του αγώνα για το σοσιαλισμό μόνο αν συνειδητοποιήσει την ιδιαιτερότητά της σαν τάξης, κατανοήσει το σύνολο της κοινωνικής της κατάστασης και των δυνατοτήτων της και εκδηλώσει τη θέλησή της στην ικανότητά της να ηγηθεί και να διευθύνει ιδεολογικά και πολιτικά τον αγώνα για το σοσιαλισμό.

Η ανατροπή του καπιταλισμού και ο σοσιαλιστικός μετασχηματισμός της κοινωνίας δεν μπορούν να πραγματοποιηθούν χωρίς την πολιτική συνειδητοποίηση της εργατικής τάξης και η συνειδητοποίηση αυτή δεν είναι νοητή χωρίς την ύπαρξη ενός πολιτικού φορέα, ικανού να εισάγει τις ιδέες του σοσιαλισμού μέσα στο εργατικό κίνημα, να το οργανώσει πολιτικά και να κατευθύνει την εργατική τάξη σαν ηγετική κοινωνική δύναμη και όχι σαν τάξη που ενδιαφέρεται μόνο για τα ιδιαίτερα οικονομικά της προβλήματα.

Σημαντικό είναι το βασικό πόρισμα για την κύρια αντίθεση:

Από την ανάλυση που προηγήθηκε προκύπτει ότι η κύρια αντίθεση της σύγχρονης ελληνικής κοινωνίας είναι η αντίθεση ανάμεσα στις λαϊκές δυνάμεις και τις δυνάμεις του μονοπωλιακού καπιταλισμού, ανάμεσα στη μονοπωλιακή αστική τάξη και τις λαϊκές τάξεις, ανάμεσα στον ελληνικό λαό και το δίκτυο της ξένης πολιτικής και οικονομικής κυριαρχίας.

Τέλος, στην πρώτη εισηγήση ξεκαθαρίζεται ο σκοπός της κίνησής μας:

Σκοπός της Κίνησης είναι να συμβάλει στη διαμόρφωση των ιδεολογικών, πολιτικών και οργανωτικών προϋποθέσεων, που είναι απαραίτητες για το σοσιαλιστικό μετασχηματισμό της ελληνικής κοινωνίας.

Η Κίνηση θα συμβάλει στη διαμόρφωση αυτή με την οργανωμένη συμμετοχή της στους διεκδικητικούς και πολιτικούς αγώνες του λαού και με την προώθηση της ενότητας των κοινωνικών και πολιτικών δυνάμεων. Ο συνδυασμός των δύο μορφών αγώνα (προώθηση της ενότητας και συμμετοχή στους λαϊκούς αγώνες), δεν πρέπει να νοηθεί σαν μία απλή αθροιστική τους, αλλά σαν ενιαία διαδικασία που συμβάλλει στη διαμόρφωση των όρων που είναι απαραίτητοι για τη μετάβαση στο σοσιαλισμό.

ΣΥΖΗΤΗΣΗ Β' ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ

Μετά το τέλος και την Έγκριση της πρώτης εισήγησης η Συνδιάσκεψη πέρασε άμεσα στη συζήτηση πάνω στη δεύτερη εισήγηση. Μετά από αιτιολογημένη πρόταση του τομέα Τεχνικών, αποφασίστηκε ότι το α' μέρος της εισήγησης πάνω στους Πολιτικούς Στόχους της Κίνησης θεωρείται ανεπαρκές και εξαιρετικά δύσκολο να τροποποιηθεί μέσα στη Συνδιάσκεψη και εξουσιοδοτήθηκε το Κεντρικό Συμβούλιο να το ξαναγράψει.

Στο σημείο αυτό παρατηρήθηκε από ώριμους συντρόφους η δυσκολία του να προχωρήσει η συνδιάσκεψη σε αποφάσεις πάνω στους πολιτικούς στόχους χωρίς να υπάρχει η πολιτική έκτιμηση. Αντιπαρήχθη όμως ότι η βασική έκτιμηση που οδηγεί στη διατύπωση των στόχων έγκρινα και διατηρείται κι έτσι δεν έμποδίζει την απόφαση πάνω στους πολιτικούς στόχους.

Η βασικότερη συζήτηση έγινε πάνω στο θέμα της προτεινόμενης πολιτικής γραμμής για την ενότητα. Η πρόταση της εισηγητικής ομάδας ήταν η Δημοκρατική Αντιιμπεριαλιστική Ενότητα (ΔΑΕ). Από πλευράς της μειοψηφίας του τομέα Εκπαιδευτικών προτάθηκε η Αντιδικτατορική ενότητα.

Επακολούθησε μία εξαιρετική ενδιαφέρουσα συζήτηση, όπου ο εκπρόσωπος της μειοψηφίας των εκπαιδευτικών επιχειρηματολόγησε πάνω στην πρόταση της αντιδικτατορικής ενότητας, υποστηρίζοντας πως η αντιδικτατορική μάχη είναι ο πρώτος από τρεις ομόκεντρους κύκλους - στάδια, ο οποίος και μπορεί να πετύχει τη μεγαλύτερη δυνατή συμπαράταξη δυνάμεων και θα μπορέσει έτσι να ριζοσπαστικοποιήσει περισσότερες δυνάμεις για το δεύτερο στάδιο του αντιιμπεριαλιστικού αγώνα και τελικά για το τρίτο του αγώνα, για το σοσιαλισμό.

Η επιχειρηματολογία της άλλης πλευράς περιστράφηκε βασικά στο ότι η γραμμή της ΔΑΕ είναι η πολιτική γραμμή για την ενότητα των αριστερών δυνάμεων, βασισμένη πάνω στην κύρια αντίθεση, στον έλληνο-κόσμο, που άλλωστε όχι μόνο δεν αποκλείει, αλλά αντίθετα επιδιώκει και ενισχύει ευρύτερες συμπαράταξεις.

Τελικά, με μεγάλη πλειοψηφία πέρασε η πρόταση της εισηγητικής ομάδας για τη δημοκρατική αντιιμπεριαλιστική ενότητα.

Το σχετικό κεφάλαιο της εισήγησης όπως έγκρίθηκε έχει ως εξής:

Η οδυνηρή εμπειρία της ετφάχρονης τυραννίας και το αποκορύφωμά της, η προδοσία της Κύπρου, έχουν δράσει καταλυτικά στη διαμόρφωση της κοινωνικής και πολιτικής συνείδησης των πλατειών μαζών του ελληνικού λαού.

Δύο βασικά αίτια, προϊόν αγωνιστικών διαδικασιών συνείδητοποίησης, κυριαρχούν στη σημερινή μας πραγματικότητα και αναζητούν την ενιαία έκφρασή τους:

α) Το αίτημα να μην υπάρξει πια δικτατορία, να βαθύνει και να καταχυρωθεί η δημοκρατία.

β) Το αίτημα για εθνική ανεξαρτησία να γίνει ο λαός νοικοκύρης στον τόπο του ανά σπασε τα δεσμά της εξάρτησης, να ανατρέψει το καθεστώς της υποτέλει-ας και να προχωρήσει στις βαθιές, ουσιαστικές, δομικές αλλαγές στην ελληνική κοινωνία, που θα στεριώσουν και την δημοκρατία και θα δώσουν περιεχόμενο στην εθνική ανεξαρτησία.

Σήμερα είναι ξεκάθαρη η κύρια αντίθεση στον ελληνικό χώρο: το καθεστώς της υποτέλει-ας και της εξάρτησης, ο ιμπεριαλισμός και τα ξένα μονοπώλια από τη μία μεριά. Οι εργαζόμενες τάξεις και στρώματα του Ελληνικού λαού, οι εργατές, μεσαίοι και μικροί αγρότες, μικρομεσαία στρώματα της πόλης, η προοδευτική διανομή, τεχνικοί και επιστήμονες, φοιτητές και νεολαία γενικά, από

'Οργάνωση - αγώνας

την άλλη.

Κάθε πρόταση λαϊκής συνείδησης, πολιτικής συμπαράταξης και αγώνα για την προάσπιση, κατοχύρωση και βάθαιμα της δημοκρατίας και την κατάκτηση της εθνικής ανεξαρτησίας, πρέπει να στηρίζεται στη διαπίστωση, ότι κάθε απειλή υποτροπής της δικτατορίας και η φαλκιδευση της εθνικής ανεξαρτησίας προέρχονται από την ιμπεριαλιστική εξάρτηση του τόπου.

Γι' αυτό, η απάντηση στα δύο αίτια αυτά προβλήματα δεν μπορεί παρά να είναι ενιαία, αφού η γένεσή τους ανάγεται σε ένα κοινό παρονομαστή. 'Αγώνας για την προάσπιση της Δημοκρατίας καταντά μεταφυσικός όταν δεν στοχεύει ενάντια στις ρίζες της δικτατορίας, αγώνας για την εθνική ανεξαρτησία δεν έχει νόημα αν δεν αποσκοπεί να ανατρέψει τους μηχανισμούς και τις δομές που την υπονομεύουν.

Η ενιαία απάντηση, η πλατφόρμα που η Κίνησή μας προτείνει για την συνειρμένη των λαϊκών δυνάμεων και την αποτελεσματική συμπαράταξη των κομμάτων και δυνάμεων της 'Αριστεράς είναι η Δημοκρατική 'Αντιιμπεριαλιστική 'Ενότητα.

Στη συνέχεια συζητήθηκαν και έγκρίθηκαν, με ορισμένες προσθήκες οι άμεσοι στόχοι της ΔΑΕ προστέθηκε δε, με τη σύμφωνη γνώμη της εισηγητικής ομάδας, πρόταση του τομέα Τεχνικών, που θέτει ένα ιδιαίτερα άμεσο στόχο:

Ένας από τους άμεσους στόχους της Κίνησης είναι η λειτουργία της σαν ένα από τα στοιχεία συνειρμένης των 'Αριστερών δυνάμεων, που σήμερα, και για ιστορικοπολιτικούς λόγους, τοποθετούνται συνειδητά έξω από τους υπάρχοντες πολιτικούς φορείς.

Έξ' άλλου, έγινε συζήτηση και για τα αίτια της διάσπασης της 'Αριστεράς, αλλά αποφασίστηκε να υπάρξει ειδική εισήγηση - συζήτηση, σαν βάση και τελική θέση της Κίνησης πάνω στην κρίση της 'Αριστεράς σαν αποτέλεσμα ειδικής βαθιάς επεξεργασίας.

Μετά το τέλος των τροπολογιών πάνω στη δεύτερη εισήγηση, έγινε ψηφοφορία και η εισήγηση έγκρίθηκε σχεδόν ομόφωνα.

ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΤΗΣ Γ' ΕΙΣΗΓΗΣΗΣ

Χωρίς μεσημεριανή διακοπή, η Συνδιάσκεψη πέρασε στη συζήτηση πάνω στην τρίτη εισήγηση. Χαρακτηριστικό είναι ότι στην τρίτη εισήγηση ένας πολύ μεγάλος αριθμός από τροπολογίες εγκρίθηκαν άμεσα με τη σύμφωνη γνώμη της εισηγητικής ομάδας, και χωρίς διαφωνίες των συνέδρων. Σημαντικές τέτοιες τροπολογίες θα μπορούσαμε να αναφέρουμε: την καθιέρωση της άνοιχτης συνεδρίασης των οργάνων, η διευκρίνιση ότι «ο σεβασμός της αυτονομίας (των μαζικών χώρων) συνίσταται βασικά στην αναγνώριση ότι κέντρο λήψης αποφάσεων για κάθε χώρο είναι ο ίδιος ο χώρος και τα όργανά του...» καθώς και η αλλαγή στη διατύπωση των κριτηρίων για τη δημιουργία οργανώσεων βάσης, η οποία γίνεται με δύο κριτήρια «με τη γεωγραφική κατανομή και τον προσανατολισμό σε μαζικά κινήματα».

Μετά από αρκετή συζήτηση καταψηφίστηκε με μεγάλη πλειοψηφία η πρόταση της ομάδας γυναικών και του τομέα Τεχνικών για τη δημιουργία οργανώσεων βάσης προσανατολισμένων στο γυναικείο κίνημα, ενώ, αντίθετως, εγκρίθηκε η πρόταση των ύγειονομικών και νομικών - κοινωνιολόγων - οικονομολόγων για τη δημιουργία ομάδων δουλειάς σνετικά με τα γυναικεία προβλήματα οργανωτικά ένταγμένων στις άλλες οργανώσεις βάσης της Κίνησης.

Το θέμα της έφημεριδας απασχόλησε αρκετά τη συνδιάσκεψη και τελικά εγκρίθηκε τροποποιημένη η πρόταση της εισηγητικής, σύμφωνα με την οποία ο διευθυντής είναι μέλος του Κεντρικού Συμβουλίου, η δε συντακτική επιτροπή εκλέγεται από το Κεντρικό Συμβούλιο αλλά θεωρείται πολιτικά υπεύθυνο συλλογικό όργανο και διαλέγει τον αρχισυντάκτη και τους υπόλοιπους συνεργάτες της έφημεριδας.

Η αντίθετη άποψη υποστήριξε ότι Συντακτική 'Επιτροπή αποτελείται από αυτούς που από τα πράγματα δουλεύουν στην έφημερίδα και χρειάζεται μόνο έγκριση του Κεντρικού Συμβουλίου, ορίζει δε η ίδια αυτόνομα τα όργανά της.

Έξ' άλλου, αδόξηθηκε ο άριτροποποιήθηκε, με πρόταση του Συνδικαλιστικού και Νομικού ή

Εδώ ίσως πρέπει να σημειωθεί ότι ο σ. Καράγιωργας δήλωσε πως θα συνεχίσει να παραμένει ενεργό μέλος της Κίνησης, αλλά οι πολλαπλές υποχρεώσεις του τον υποχρεώνουν να μη θέσει υποψηφιότητα για το Κεντρικό Συμβούλιο.

Μέχρις ότου κωδικοποιηθούν τα όνοματά των υποψηφίων διαβαστήκαν και εγκρίθηκαν ομόφωνα τα παρακάτω ψηφίσματα:

ΨΗΦΙΣΜΑ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΥΠΡΟ

Η Πρώτη Συνδιάσκεψη της Σοσιαλιστικής Πορείας απευθύνει θερμό αδελφικό χαιρετισμό στον χειμαζόμενο και αγωνιζόμενο Κυπριακό Λαό.

εισήγηση έτσι ώστε τα μέλη του Κεντρικού Συμβουλίου έχουν δικαίωμα «εκλέγειν και εκλέγεσθαι» στη Συνδιάσκεψη μόνο εφόσον έχουν εκλεγεί σαν αντιπρόσωποι από τη Βάση.

Εξ' άλλου, αδόξηθηκε ο αριθμός των μελών του Κεντρικού Συμβουλίου σε 21 και αποφασίστηκε ομόφωνα η ονομασία της Κίνησης σαν ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ.

Μετά το τέλος των τροποποιήσεων ψηφίστηκε η εισήγηση όπως τροποποιήθηκε, για να αποκτήσει έτσι η Κίνηση ένα οργανωτικό πλαίσιο, που θα εξασφαλίζει την αποτελεσματικότητά αλλά ταυτόχρονα θα διαπνέεται από δημοκρατικότητα και σεβασμό στις αποφάσεις της Βάσης.

Χαρακτηριστική ίσως είναι μία από τις αρχές που αναφέρεται και που διαπνέει το όλο οργανωτικό σχήμα:

Βασική αρχή οργάνωσης και λειτουργίας της κίνησης είναι η ύπαρξη αντικειμενικών δημοκρατικών διαδικασιών σε όλα τα επίπεδα. Διαδικασιών που ανεβάζουν το βαθμό κοινωνικοπολιτικής συνειδητότητας και προβληματικής προωθούν την υπεύθυνη και ενεργητική συμμετοχή στις ποτικές λειτουργίες όλων των χώρων' αναπτύσσουν την οργανωτική συνοχή και την αγωνιστική αποτελεσματικότητα' καταξιώνουν την εμπιστοσύνη στη λαϊκή βάση για τη διαμόρφωση της ζωής και της πορείας της κίνησης.

ΕΚΛΟΓΗ ΟΡΓΑΝΩΝ
ΚΑΙ ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ

Ακολούθησε έκλογη έφορευτική, η οποία και ανέλαβε την παραπέρα διεύθυνση των εργασιών της Συνδιάσκεψης. Εκλέχτηκε 'Εξελεγκτική 'Επιτροπή, αποτελούμενη από τους σ. Σ. Νέστορα, Σ. Αγγελίδη, Κ. Φίλιππα, Γ. Ταξιάρχου, και υποβλήθηκαν υποψηφιότητες για το Κεντρικό Συμβούλιο. Υπήρξε από τα πολύ θετικά στοιχεία της Συνδιάσκεψης ότι οι υποψηφιότητες προτάθηκαν από τους συνέδρους, χωρίς κανένα ανταγωνισμό, αλλά αντίθετα με συντροφική επίκληση για στράτευση και προσφορά.

ΔΙΑΠΙΣΤΩΝΟΥΜΕ με αγανάκτηση πως εν δσο Κυπριακός Λαός χειμάζεται ακόμα από το συνδυασμένο χτύπημα του ελληνικού φασισμού και του ξένου ιμπεριαλισμού, παραμένουν αιμώρητοι οι ντόπιοι και ξένοι φορείς της εθνικής προδοσίας. Είναι χρέος όλων των 'Ελλήνων να επιεινούν ανένδοτοι στην αποκάλυψη όλων των πτυχών της προδοσίας, και στην αλύπητη τιμωρία των ενόχων. Πρέπει να πάρει η συγκάλυψη του εγκλήματος. 'Αλλά και πέρα από την τιμωρία, κάθε πράξη, αλληλεγγύης με τους θαρραλέους αδελφούς Κυπρίους είναι και πράξη κατοχύρωσης και διεύρυνσης των δικών μας ελεύθερων θεσμών, που είναι πληρωμένοι με αίμα κυπριακό.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΟΥΜΕ τις συνεχιζόμενες απόπειρες επίλυσης του Κυπριακού προβλήματος ερήμην των Κυπρίων (που εκπροσωπούνται νόμιμα από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας Μακάριο), με παραμερισμό των αποφάσεων οργάνων και διαδικασιών του ΟΗΕ, και σε κλειστούς οργανισμούς που ελέγχονται από τους 'Αμερικανούς. Το Κυπριακό δεν είναι πρόβλημα 'Ελληνοτουρκικό. Είναι πρόβλημα διεθνές που ενδιαφέρει τη Μέση 'Ανατολή δσο και τη Δυτική Ευρώπη, τις 'Αραβικές χώρες δσο και τις Βαλκανικές. Θα επιλυθεί μόνο μέσα στα πλαίσια του ΟΗΕ, και σύμφωνα με τις αποφάσεις του, με τη σύμπραξη του μεγάλου κόσμου των 'Αδελφών χωρών.

ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΕΚΟΜΑΣΤΕ στο μακρό και δύσκολο αγώνα του Κυπριακού λαού. Δεν είναι μόνο αγώνας για μια Κύπρο ενιαία, ανεξάρτητη, αδέσμευτη και

αποστρατιωτικοποιημένη, δπου Κύπριοι, Τουρκοκύπριοι, και άλλες μειονότητες θα ζουν μονοιασμένοι, αλλά και αγώνας ενάντια στις ύπουλες μηχανορραφίες και έπεμδάσεις των 'Αμερικανών ιμπεριαλιστών και των ντόπιων συνεργατών τους, που θέλουν να μετατρέψουν την Κύπρο σε βάση στήριξης των νεο - αποικιακών σχεδίων τους στην 'Ανατολική Μεσόγειο και στη Μέση 'Ανατολή.

ΒΕΒΑΙΩΝΟΥΜΕ τους συντρόφους μας Σοσιαλιστές της Κύπρου, που βρίσκονται στην αλχημική του αγώνα, πως είμαστε στο πλευρό τους. 'Ο αγώνας τους είναι και δικός μας για την εθνική ανεξαρτησία και ακεραιότητα της Κύπρου, για την απελευθέρωση Κύπρου και 'Ελλάδας από τον ιμπεριαλισμό, για τη συνεργασία όλων των προοδευτικών σοσιαλιστικών δυνάμεων της 'Αν. Μεσογείου σε μιαν ευρύτερη προσπάθεια οικοδόμησης ενός χώρου όπου οι λαοί, κυρίαρχοι, θα ελέγχουν μόνοι τις τύχες τους.

ΨΗΦΙΣΜΑ
Της Πανελλήνιας Συνδιάσκεψης της Πολιτικής Κίνησης «Σοσιαλιστική Πορεία»
της 13-14 Δεκεμβρίου 1975
Η Πανελλήνια Συνδιάσκεψη της Πολιτικής Κίνησης «Σοσιαλιστική Πορεία» συνέρχεται σε μια κρίσιμη στιγμή για το λαό και τους κοινωνικούς αγώνες του.

Μετά έφτα χρόνια δικτατορίας και αποδράσης του κυρίαρχου συστήματος βρισκόμαστε σήμερα αντιμέτωποι στην προσπάθεια ν' ανασυνταχθεί και ν' αντιπαρθεί στις λαϊκές δυνάμεις και του αιτήματός τους.

Στην προσπάθειά του να ελέγξει, να υποτάξει και να διαμορφώσει την οικονομία, τις κοινωνικές σχέσεις και τελικά, την ίδια τη ζωή μας κατά τα συμφέροντα και τις βλέψεις του.

Η προσπάθεια αυτή παίρνει τη μορφή μιας πολυμορφης επίθεσης του 'Ιμπεριαλισμού, των μονοπωλίων και όλων των μηχανισμών του κυρίαρχου συστήματος εναντίον της εθνικής μας υπόστασης των θεμελιακών Δημοκρατικών δικαιωμάτων και ελευθεριών, εναντίον του φασισμού και της δουλείας των εργαζομένων και όλων του λαού. Η επίθεση αυτή εκφράζεται:

— Με τον σιρατιωτικό και πολιτικό έκδοιο 'Αμερικανών — Τουρκών και ΝΑΤΟ στην Κύπρο και στο Αιγαίο.

— Με την ανασυνγκρότηση του κράτους και του παρακράτους της Δεξιάς.

— Με την επίθεση εναντίον του φασισμού και της δουλείας των εργαζομένων, μέσα από μηχανισμούς του πληθωρισμού με τις μαζικές, αυθαίρετες και παρανοϊκές απολύσεις, με το φάσμα της ανεργίας με τον κυνικά ώργανωμένο διωγμό των συνδικαλιστών που αγωνίζονται στο εργοστάσιο και την επιχείρηση, τις μεθοδεύσεις για τον κυβερνητικό έλεγχο στην ήγρεσία του συνδικαλιστικού κινήματος.

— Με την καταπίεση των αγροτών που κινούνται για την υπεράσπιση του μόχθου τους από τους ενδιαμέσους και τα μονοπωλιακά συμφέροντα.

— Με τις διαδοχικές απόπειρες και μεθοδεύσεις για να ελεγχθεί και ν' αποπροσανατολιστεί το φοιτητικό κίνημα, που υπήρξε ή αιχμή στον αντιδικτατορικό ά-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ στη σελ. 6

'Οργάνωση-ένότητα-άγώνας

ΑΠΟ τη σελίδα 5

γώνα και καλείται πάλι σήμερα να δροσθεί στην πρωτοπορία των νέων αγώνων του λαού.

— Με την κατάπνιξη, διαστρέβλωση και απονόμευση κάθε απόπειρας του λαού μετά τη δικτατορία να πάρει νέες πρωτοβουλίες, ν' ανοίξει νέους αγώνες να παλαίψει για νέες λύσεις στα προβλήματα του.

Αλέξανδρο ο' αυτή την επίθεση του ιμπεριαλισμού, των μονοπωλίων και του κυρίαρχου οπισθήματος.

ΚΑΛΟΥΜΕ το λαό να οργανωθεί να δροσθεί τους δρόμους της ενομένης δράσης και ν' αγωνιστεί.

— Στο εργαστήριο και στο γραφείο.

— Στο Πανεπιστήμιο, στο Σχολείο, στο Συνδικάτο.

— Στο χωριό, τη γειτονιά, το δρόμο.

ΚΑΛΟΥΜΕ όλα τα κόμματα, τις οργανώσεις και τους αγώνιστές, που παλεύουν στο όνομα του λαού και για τα συμφέροντά του, ν' αγωνιστούν για να ξεπεράσουν μέσα στον αγώνα, πάνω στα συγκεκριμένα προβλήματα του λαού, δι' αυτούς χωρίζει ν' αποκόψουν το αίτημα του λαού για ένότητα αγωνιστική, ένότητα έναντι των αντιλαϊκών δυνάμεων, ένότητα με στόχο την εξουδετέρωση του, για μια Ελλάδα ανεξάρτητη για μια δημοκρατία του λαού και όχι των μονοπωλίων, για μια κοινωνία σοσιαλιστική.

Σ' αυτό τον αγώνα, γι' αυτή την ένότητα, μ' αυτούς τους στόχους ΔΗΛΩΝΟΥΜΕ πως αφιερώνουμε όλες μας τις δυνάμεις.

ΨΗΦΙΣΜΑ

Η Πανελλήνια Συνδιάσκεψη της Κίνησης, «διαπιστώνει» ότι, η σημερινή κατάσταση στη χώρα μας είναι λογική συνέπεια του «δοτού» χαρακτήρα, που είχε η μεταδίδση της Έξουσίας από το δικτατορικό καθεστώς στην πολιτική ήγεσία της Δεξιάς. Το είδος αυτό του συμβιβασμού εξασφάλισε τον κυρίαρχο ρόλο της άρχουσας τάξης και την ουσιαστική αιμωροσία των ενόχων της Έπταετίας και —το σπουδαιότερο— αποστέργει τις λαϊκές δυνάμεις από κάθε συμμετοχή στη θεμελίωση της Δημοκρατίας. Παρά τις δυσμενείς συνθήκες ο λαός επραγματοποίησε ορισμένες κατακτήσεις, με πιο σημαντικές τη θεσμική κατάλυση της μοναρχίας και την κατάργηση μέρους της εκτακτης νομοθεσίας

του εμφύλιου πόλεμου. Στ' άλλα κεφάλαια της εθνικής ζωής συντελείται ένα μεθοδικό χτίσιμο μη χανισμών που παροποιούν την έξουσία της Δεξιάς και οδηγούν στην εμπόδια στο άνοιγμα του δρόμου για τη δημοκρατική εξέλιξη.

Σήμερα, δέκα έπτα μήνες μετά τη νοθευμένη μεταπολίτευση, προχωρεί με έντατο ρυθμό η ανασύνταξη του αυτονομικού κράτους της Δεξιάς, με παράλληλη ανασυγκρότηση του παρακρατικού μηχανισμού του, που βασικούς στόχους έχει την αναβίωση ενός μισαλλόδοξου αντικομμουνισμού, την απονόμευση των πολιτών, ειδικά της νεολαίας και τη μονιμοποίηση του διαχωρισμού των ελλήνων σε πολίτες Α' και Β' κατηγορίας.

Το ουσιαστικό μονοκομματικό κράτος της Δεξιάς οικοδομείται με την ενσωμάτωση των χοντρικών στην κρατική μηχανή, την προστασία του βασιλικουτισμού και νεοταξισμού, καθώς και με την κατοχή των μοχλών της παρασυταγματικής εξουσίας (Ασφάλεια, Α2, ΤΕΑ, μυστικά κωδίκια) από στελέχη της πιο άδισταχτης φιλοφασιστικής νοοτροπίας.

Βαθύτεροι στόχοι της αναστήλωσης του καθεστώτος της Δεξιάς είναι η εξασφάλιση στην οικονομική ολιγαρχία και στα ξένα μονοπώλια των αναγκαίων προϋποθέσεων για την υπεράσπιση, διατήρηση και επέκταση του δικαιώματος εκμετάλλευσης των εργαζομένων.

Η Συνδιάσκεψη, με βάση τις παραπάνω διαπιστώσεις, καταγγέλλει:

«Ότι η ανασύνταξη του κράτους και παρακράτους της Δεξιάς αποτελεί ωμή παραχάραξη της δημοκρατικής λειτουργίας οργαγγολίζει τη θέληση της μεγάλης πλειονότητας του λαού και δημιουργεί θανάσιμους κινδύνους για τα γνήσια συμφέροντα του έθνους.

Καταγγέλει επίσης ότι ο ενυποχισμός της καθάρσης ερχεται σε αντίθεση με ένα πανεθνικό αίτημα, καταρρακώνει κάθε έννοια ήθους και δικαίου και συνθέτει μια μόνιμη απειλή για τη Δημοκρατία.

Καταγγέλει τέλος, ότι η Ελλάδα όχι μόνο υποφέρει τους δεσμούς της εξουσίας από τον αμερικανικό ιμπεριαλισμό, αλλά και μεθοδεύει στο κυρίαρχο νατοϊκό λύση που ισοδύναμο με διχοτόμηση

σε πρώτο στάδιο και ολοκληρωτική μεταισθητική του νησιού σε βάση του ΝΑΤΟ και των Αμερικάνων.

Η Συνδιάσκεψη πιστεύοντας ότι οι διαπιστώσεις της συμπιπτουν με τις εκτιμήσεις και τους πόθους της συντριπτικής πλειονότητας του λαού, επισημαίνει την ανάγκη ενός προγράμματος αγώνων, σε πλατιά βάση, με τους εξής στόχους:

1) Τη συνειδητοποίηση σε πανεθνική κλίμακα των άμεσων και απώτερων κινδύνων από την ανασυγκρότησή του κράτους και παρακράτους της δεξιάς.

2) την υλοποίηση του παλαιού αιτήματος για καθάρση και ένοχη δημοκρατία, ιδιαίτερα στις Ένοπλες Δυνάμεις και τα Σώματα Ασφαλείας.

3) Τη συγκρότηση όλων των μηχανισμών που εκπέμπουν τις χοντρικές εκτροπές.

4) Την κατάργηση των «στεγανών» τομέων της κυβερνητικής πολιτικής.

5) Τη διάλυση των βασιλοχοντρικών οργανώσεων, των ΤΕΑ και όλων των αντιστοιχών ομάδων που χρησιμοποιούνται ή προορίζονται για τις δυναμικές δραστηριότητες του παρακράτους.

6) Την οριστική απαγκίστρωση της χώρας από τα πλοκάμια του ΝΑΤΟ και της Αμερικής μέσα από τον δημοκρατικό αντιϊμπεριαλιστικό αγώνα των λαϊκών δυνάμεων.

ΨΗΦΙΣΜΑ

για τα Βαλκάνια

Η Πρώτη Συνδιάσκεψη της Σοσιαλιστικής Πορείας απευθύνει χαιρετισμό φιλίας προς τους Λαούς των Βαλκανίων που γειτούν με την Ελλάδα, τους Γιουγκοσλάβους, τους Αλβανούς, τους Βουλγάρους και τους Ρουμάνους.

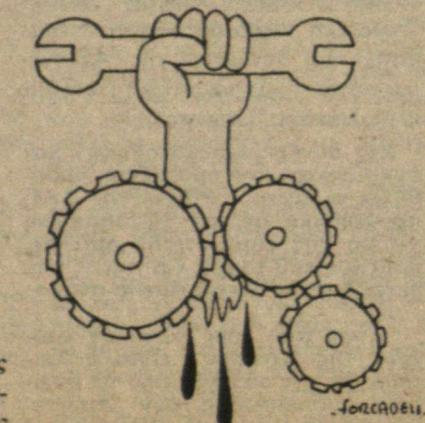
Οι διαφορετικοί τρόποι και ρυθμοί με τους οποίους ο κάθε Λαός προχωρεί προς την ολοκληρωτική του σοσιαλιστικού μετασχηματισμού στον τόπο του, περιέχουν χρήσιμα διδάγματα για την προσπάθεια ενός ελληνικού σοσιαλιστικού κινήματος που φιλοδοξεί να διαμορφώσει το πρότυπο εκείνο που θα ιατριμάει πιο καλά στην Ελλάδα, που αναπτύσσεται στην ίδια περιοχή.

Γι' αυτό η Σοσιαλιστική Πορεία προβλέπει με έντονο ενδιαφέρον σε στενές σχέσεις συνεργασίας και ανταλλαγής πληροφοριών και στοιχείων για την οικοδόμηση του σο

σιαλισμού της.

Όσο για τον άλλο γείτονα Λαό, την Τουρκία, η Σοσιαλιστική Πορεία γνωρίζει πως δεν εκφράζεται ηλόκληρος από το μιλιταριστικό καθεστώς που τον κυβερνά, αλλά πως είναι δραστήριες στους κόλπους του σοσιαλιστικές δυνάμεις που αγωνίζονται ενάντια στις σοβινιστικές και μικρο-ιμπεριαλιστικές ενέργειες εκείνων που ελέγχουν σήμερα την Τουρκία για λογαριασμό του αμερικανικού ιμπεριαλισμού, και που σήμερα κατέχουν ούσαν καταχτήτες το 40% της Κύπρου. Γνωρίζουμε πως οι σοσιαλιστικές δυνάμεις της Τουρκίας είναι αντίθετες προς αυτήν την καταχτητική πολιτική. Προς αυτές απευθύνουμε τον συντροφικό μας χαιρετισμό, προσδοκώντας την ημέρα που θα μπορέσουμε να συνεργαστούμε πιο στενά για το καλό των Λαών μας.

Όλοι οι Λαοί των Βαλκανίων μπορούν με μιαν ειλικρινή σοσιαλιστική συνεργασία να παίξουν πρωτεύοντα ρόλο στην εγκαθίδρυση της ειρήνης και της ευνουχίας των Λαών στα Βαλκάνια και στην Ανατολ. Μεσόγειο, καθώς και στην οδωτεροποίηση ολόκληρης της Μεσογείου.

ΨΗΦΙΣΜΑ

Η Πρώτη Συνδιάσκεψη της Σοσιαλιστικής Πορείας απευθύνει θερμό χαιρετισμό στους Αραβικούς Λαούς που κατοικούν τις άχτες της Ανατολικής Μεσογείου και στους προσδεσμένους σοσιαλιστικούς σχηματισμούς που τους αντιπροσωπεύουν. Στους Λαούς του Λιβάνου, της Συρίας, της Παλαιστίνης, της Αιγύπτου.

Αντιμετωπίζουν σήμερα τη βία και τον μακιαβελισμό του αμερικανικού ιμπεριαλισμού που, ηττημένος στη Νοτιοανατολική Ασία, κατευθύνει ολόκληρο το όπλο στήριξής του προς την Ανατολική Μεσόγειο για να ενισχύσει τις θέσεις που κρατάει κιόλας εκεί, στο Ισραήλ, στην Τουρκία και στην Ελλάδα, από τις οποίες έ-

λέγχει ήδη την περιοχή ως τον Περσικό Κόλπο.

Η νέα αυτή επίθεση του Αμερικανικού ιμπεριαλισμού εκδηλώθηκε πρώτα στην Κύπρο το 1974, με εκτελεστές τον ελληνικό φασισμό και τον Τουρκικό μικρο-ιμπεριαλισμό. Τώρα συνεχίζεται στο Λίβανο με τον τεχνητό εμφύλιο πόλεμο, τον οποίο υποθάλπει φανερά και κρυφά το Ισραήλ, και που τείνει στη διχοτόμηση του Λιβάνου, τώρα που άχρηστεύθηκε για τα πολυεθνικά μονοπώλια που τον λυμαίνονταν τόσες δεκαετίες.

Παλιότερα οι Αμερικάνοι και οι συνεργάτες τους είχαν φέρει στην Ελλάδα τη δικτατορία, και στη Μέση Ανατολή τον εξαήμερο πόλεμο, από τον οποίο το Ισραήλ κατέχει ακόμα, με τη βία του καταχτητή, μεγάλα τμήματα του εδάφους της Αιγύπτου, της Συρίας, της Ιορδανίας.

Κατοχές, διχοτόμηση, σφαγές, ναπάλα, καταστρώμα, πρόσφυγες, σηματοδοτούν το πέρασμα του ιμπεριαλισμού. Αποτελούν επίσης κοινές οδοντικές εμπειρίες όλων των λαών της Μέσης Ανατολής και του Ελληνικού. Αναμώνουν ακόμα παραπάνω τους αγώνες των λαών αυτών για εθνική ανεξαρτησία, για την απελευθέρωσή τους, για την ανάκτηση των εστίων τους.

Η Σοσιαλιστική Πορεία, σ' αυτόν τον αγώνα, παρακολουθεί με ιδιαίτερη συγκίνηση τους αγώνες αυτούς, απευθύνει σ' εκείνους που τους διεξάγουν μήνυμα φιλίας και συμπαράστασης, για την επιτυχία τους, και προβλέπει με ιδιαίτερη χαρά την επίτευξη στενότερης συνεργασίας με τους Σοσιαλιστές συντρόφους στις χώρες εκείνες.

Η συνδιάσκεψη απευθύνει επίσης θερμό συντροφικό χαιρετισμό στον πορτογαλικό λαό που αγωνίζεται να αποκόψει την αντεπαναστατική και στο λαό της Ισπανίας που μάχεται να ανατρέψει το καθεστώς του φασισμού και να εξουδετερώσει τη συνωμοσία των ΗΠΑ και των ευρωπαϊκών ιμπεριαλιστικών δυνάμεων (Δυτικής Γερμανίας και Γαλλίας), που καλύπτουν το καθεστώς του Χουάν Κάρλος και του Καρρέρο.

Ακολουθήσε η διαδικασία εκλογής των μελών του Κεντρικού Συμβουλίου και μετά τη διαλογή τις πρωινές ώρες της Δευτέρας, 15 Δεκεμβρη, το πρώτο Κεντρικό Συμβούλιο της Πολιτικής Κίνησης Σοσιαλιστικής Πορείας είχε εκλεγεί και απαρτίσθηκε από τους Α. Βλάσση, Ν. Κωνσταντόπουλο, Σ. Μπαμπά, Γερ. Νοταρά, Α. Φιλίππας, Αστ. Στάγκο, Π. Εύθυμιο Β. Φίλια, Χρ. Παπαθανασίου, Κ. Μανωλικίδη, Γ. Τούντα, Α. Ντόλκας, Σπ. Κασουβίδη, Ανδρ. Αργοντάκη, Γ. Τσουγιόπουλο, Γ. Σταράκη, Σπ. Βέργο, Δ. Αδαμόπουλο, Κ. Λεμπέση και Π. Σιγάλα.

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Εκδίδεται και συντάσσεται

από Έπιτροπή

Γραφείο Σύνταξης
Ομήρου 80Α (β' όροφος)
Τηλέφωνο 612.086

Υπεύθυνοι, σύμφωνα με το νόμο

Έκδοτης - Διευθυντής
Γιάννης Σταράκης
Στρατηγού Ιωάννου 4, ΑθήναΥπεύθυνος Τυπογραφείου
Κώστας Γ. Σιμόπουλος
Γερανίου 7, Αθήνα
τηλέφωνο 548.056Η ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ
τυπώνεται στο Λιθογραφείο
ΑΦΟΙ ΚΑΡΥΔΑΚΗ
Λεύκων 6, Ν. Σελήα

ΕΠΤΑΗΜΕΡΟ

ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΚΑΙ ΕΛΕΓΧΟ
ΤΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ ΤΟΤΕ
ΖΗΤΟΥΝ ΟΙ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ
ΣΤΙΣ ΤΡΑΠΕΖΕΣ
ΑΝΔΡΕΑΣ

Οι σύλλογοι Τραπεζών Έμπορικής Τράπεζας Ελλάδας, Ιονικής Λαϊκής Τράπεζας, Τράπεζας Πειραιά και Αττικής ζητούν από την Κυβέρνηση να ληφθούν μέτρα προστασίας των συμφερόντων τους και να δημιουργηθούν οι προϋποθέσεις ώστε να έμποδοστούν παρόμοιες ανομιαιές στο μέλλον. Οι σύλλογοι επαναλαμβάνουν παλιό αίτημά τους για ουσιαστικό έλεγχο των τραπεζών από

το κράτος με συμμετοχή εκπροσώπων των εργαζομένων σ' αυτές.

ΛΟΚ — ΑΟΤΤ
ΚΗΡΤΣΕ Η ΠΙΤΣΟΣ

Μέρος του σχεδίου της εργοδοσίας για την παρεμπόδιση της συνδικαλιστικής δραστηριότητας και απάντηση στον δίκατο αγώνα των 1.000 Έργατοϋπαλλήλων που έχουν κηρύξει 8ωρες στάσεις εργασίας ζητώντας αύξηση του μεροκάματου και του πριμ παραγωγής είναι η κήρυξη ΛΟΚ - άουτ της Βιομηχανίας ηλεκτρικών συσκευών Πίτσος.

Η αγωνιστική ταξική συσπείρωση των εργατοϋπαλλήλων του

«Πίτσος» δεν θα αφήσει αναπάντητη την επίθεση των επιχειρηματιών.

ΟΙ ΜΗΧΑΝΙΚΟΙ

ΤΟΤ ΔΗΜΟΣΙΟΤ

Συνεχίζεται η απεργία των δι-

πλωματούχων μηχανικών του Δημοσίου με τη συμπαράσταση των Μηχανικών Καθηγητών των Σχολών Δημοσίας Έπαγγελματικής Εκπαίδευσης.

ΔΙΑΒΑΖΕΤΕ ΤΟ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ

ΑΝΤΙ

ΔΗΜΟΧΑΡΟΥΣ 62 • ΑΘΗΝΑ Τ.Τ. 601 • ΤΗΛ. 732 819-732 713

Κυκλοφορεί κάθε 2ο Σάββατο